

Czwartek, 14 września 2017 r.

P8_TA(2017)0354

Modernizacja filara handlowego w układzie o stowarzyszeniu UE–Chile**Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2017 r. dla Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych dotyczącego negocjacji w sprawie modernizacji filara handlowego w układzie o stowarzyszeniu UE–Chile (2017/2057(INI))**

(2018/C 337/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Układ ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, który został zawarty w 2002 r., oraz jego filar handlowy, który wszedł w życie dnia 1 lutego 2003 r.⁽¹⁾ (zwany dalej „układem o stowarzyszeniu”),
- uwzględniając wyniki szóstego posiedzenia Rady Stowarzyszenia UE–Chile, które odbyło się w kwietniu 2015 r.⁽²⁾,
- uwzględniając deklarację końcową przyjętą przez Wspólny Komitet Konsultacyjny (WKK) w dniu 5 października 2016 r.⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. pt. „Handel z korzyścią dla wszystkich – w kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497), a także wydane przez Komisję w maju 2017 r. dokumenty otwierające debatę pt. „Wykorzystanie możliwości płynących z globalizacji”⁽⁴⁾ oraz w kwietniu 2017 r. pt. „Społeczny wymiar Europy”⁽⁵⁾,
- uwzględniając wyroki i opinie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (C-350/12 P, 2/13, 1/09) oraz decyzję Europejskiej Rzecznik Praw Obywatelskich z dnia 6 stycznia 2015 r. zamykającą jej dochodzenie z własnej inicjatywy nr OI/10/2014/RA w sprawie rozstrzygnięcia wniosków o udzielenie informacji i udostępnienie dokumentów⁽⁶⁾, a także uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości 2/15 z dnia 16 maja 2017 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2016 r. zawierającą zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Komisji w sprawie negocjacji porozumienia w sprawie handlu usługami (TiSA)⁽⁷⁾,
- uwzględniając przyjęte w dniu 4 lipca 2017 r.⁽⁸⁾ poprawki w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w zakresie ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie wdrażania zaleceń Parlamentu z 2010 r. w sprawie norm społecznych i środowiskowych, praw człowieka i odpowiedzialności biznesu⁽⁹⁾, a także rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając analizę EPRS pt. „Wpływ klauzul dotyczących praw człowieka w umowie globalnej UE–Meksyk oraz układzie o stowarzyszeniu UE–Chile”⁽¹¹⁾,
- uwzględniając Wytyczne Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dla przedsiębiorstw wielonarodowych, Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, Trójstronną deklarację Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) w sprawie zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej oraz program godnej pracy MOP,

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 30.12.2002, s. 3.⁽²⁾ Komunikat prasowy Rady nr 197/15 z dnia 21 kwietnia 2015 r.⁽³⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.events-and-activities-eu-chile-jcc-01-declaration>⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reflection-paper-globalisation_pl.pdf⁽⁵⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reflection-paper-social-dimension-europe_pl.pdf⁽⁶⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/pl/cases/decision.faces/en/58668/html.bookmark>⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0041.⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0284.⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0298.⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 94.⁽¹¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%2017%29558764

Czwartek, 14 września 2017 r.

- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (porozumienie paryskie) z 2015 r., która weszła w życie w dniu 4 listopada 2016 r. ⁽¹⁾ i którą ratyfikowało również Chile,
 - uwzględniając wspólną deklarację wspólnej komisji parlamentarnej UE–Chile z dnia 3 listopada 2016 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 8, art. 207 ust. 3 i art. 217 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając projekt wytycznych negocjacyjnych, przyjęty przez Komisję w dniu 24 maja 2017 r.,
 - uwzględniając artykuł na temat Chile pt. „The Indigenous World 2016” [„Świat ludów tubylczych 2016”] ⁽³⁾, opublikowany w roczniku Międzynarodowej Grupy Roboczej ds. Ludów Tubylczych,
 - uwzględniając art. 108 ust. 4 oraz art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0267/2017),
- A. mając na uwadze, że w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich” stwierdzono, iż „polityka Komisji musi przynosić korzyści całemu społeczeństwu, a oprócz realizacji podstawowych interesów gospodarczych musi wspierać także przestrzeganie europejskich i uniwersalnych norm i wartości, kładąc większy nacisk na zrównoważony rozwój, prawa człowieka, walkę z uchylaniem się od opodatkowania, ochronę konsumenta oraz na odpowiedzialny i sprawiedliwy handel”;
- B. mając na uwadze, że UE i Chile są bliskimi partnerami dzielącymi wspólne wartości i realizującymi wspólne zobowiązanie do promowania skutecznego wielostronnego zarządzania handlem i poszanowania praw człowieka, jak również wspólnego dobrobytu i bezpieczeństwa w ramach globalnego systemu opartego na zasadach; mając na uwadze, że Unia zajmuje trzecie miejsce wśród najważniejszych partnerów handlowych Chile; mając na uwadze, że Chile jest ważnym podmiotem regionalnym i w ostatnich dziesięcioleciach jedną z najszybciej rozwijających się gospodarek w Ameryce Południowej oraz w dalszym ciągu wdraża reformy;
- C. mając na uwadze, że obecny układ o stowarzyszeniu, w tym jego filar handlowy, zawarty w 2002 r. i od czasu wdrożenia w 2003 r. przyniósł on bardzo wiele korzyści obydwu stronom, doprowadzając do podwojenia handlu towarami oraz do zwiększenia inwestycji i handlu usługami ⁽⁴⁾; mając jednak na uwadze, że zarówno UE, jak i Chile zawarły od tego czasu bardziej nowoczesne i ambitne porozumienia handlowe;
- D. mając na uwadze, że w 2016 r. wartość eksportu towarów z UE do Chile wyniosła ponad 8,6 mld EUR, natomiast eksport towarów z Chile do UE osiągnął wartość 7,4 mld EUR; mając na uwadze, że w 2015 r. wartość unijnego handlu usługami z Chile wyniosła 3,8 mld EUR, a wartość chilijskiego handlu usługami z UE 2 mld EUR; mając na uwadze, że wartość unijnych bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Chile wyniosła 42,8 mld EUR ⁽⁵⁾;
- E. mając na uwadze, że obecny układ o stowarzyszeniu nie obejmuje m.in. odrębnych rozdziałów poświęconych inwestycjom, MŚP, prawom własności intelektualnej, energii czy płci, a także nie ma w nim rozdziału na temat handlu i zrównoważonego rozwoju, w tym również na temat obowiązków w zakresie egzekwowania norm pracowniczych i środowiskowych, a także promowania najlepszych praktyk w takich dziedzinach jak społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw i zapewnienie zrównoważonego rozwoju;
- F. mając na uwadze, że we wszelkich negocjacjach handlowych prowadzonych przez UE należy zachować prawo i zdolność rządów do wprowadzania regulacji w interesie publicznym, dotyczących takich dziedzin jak ochrona i promowanie zdrowia publicznego, usługi społeczne, ochrona socjalna i ochrona konsumentów, edukacja publiczna, bezpieczeństwo, ochrona środowiska, dobrostanu zwierząt, moralności publicznej, prywatności i danych, a także propagowanie i ochrona różnorodności kulturowej;

⁽¹⁾ http://unfccc.int/files/essential_background/convention/application/pdf/english_paris_agreement.pdf

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/113103/1107500EN.pdf>

⁽³⁾ http://www.iwgia.org/publications/search-pubs?publication_id=740

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/countries/chile/>

⁽⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc_113364.pdf

Czwartek, 14 września 2017 r.

- G. mając na uwadze, że wszelkie negocjacje handlowe prowadzone przez UE muszą gwarantować osiągnięcie przez strony najwyższego poziomu ochrony społecznej, pracowniczej i środowiskowej oraz mogą służyć jako narzędzie promowania programu na rzecz sprawiedliwości społecznej i zrównoważonego rozwoju, zarówno w UE, jak i na całym świecie; mając na uwadze, że aktualizację układu o stowarzyszeniu należy postrzegać jako okazję dla UE i jej państw członkowskich do dalszego promowania wspólnych wysokich standardów i zobowiązań podjętych w umowach handlowych, w szczególności w dziedzinie praw pracowniczych, ochrony środowiska, praw konsumenta i dobra ogółu; mając na uwadze, że Komisja ogłosiła okres refleksji nad różnymi sposobami wyegzekwowania tych zobowiązań i rozważy również możliwość wprowadzenia mechanizmu opartego na sankcjach;
- H. mając na uwadze, że w dniach 4–5 października 2016 r. odbyło się pierwsze posiedzenie WKK UE–Chile, obejmującego organizację społeczeństwa obywatelskiego z obu stron, w celu monitorowania wdrażania istniejącego układu o stowarzyszeniu, jak również negocjacji dotyczących jego aktualizacji w drodze przekazania wkładu społeczeństwa obywatelskiego oraz wspierania dialogu i współpracy między UE a Chile poza kanałami rządowymi; mając na uwadze, że owo znaczące opóźnienie w ustanowieniu WKK nie może powtórzyć się w przypadku zaktualizowanego układu; mając na uwadze, że z chwilą wejścia w życie zaktualizowanego układu udział społeczeństwa obywatelskiego musi opierać się na przejrzystych strukturach, zrównoważonym członkostwie i mandatach sprawozdawczych;
- I. mając na uwadze, że UE i Chile zaangażowały się w negocjacje wielostronne w celu dalszej liberalizacji handlu usługami (TiSA);
- J. mając na uwadze, że Chile nie jest stroną, lecz obserwatorem Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych i nie uczestniczy w wielostronnych negocjacjach umowy w sprawie towarów środowiskowych;
- K. mając na uwadze, że art. 45 układu o stowarzyszeniu UE–Chile z 2002 r. zawiera w rozdziale poświęconym współpracy przepisy stanowiące, iż współpraca ta „przyczynia się do wzmocnienia polityki i programów, które poprawiają, gwarantują i rozszerzają sprawiedliwy udział mężczyzn i kobiet we wszystkich sektorach życia politycznego, gospodarczego, społecznego i kulturalnego”;
- L. mając na uwadze, że Chile jest sygnatariuszem Partnerstwa Transpacyficznego (TPP), którego przyszłość wydaje się obecnie niepewna, oraz że kraj ten podpisał również umowy o wolnym handlu z wszystkimi sygnatariuszami TPP i jest powszechnie uznawany za stabilnego i wiarygodnego partnera;
- M. mając na uwadze, że w 2010 r. Chile jako pierwszy kraj Ameryki Południowej zostało członkiem OECD i posiada solidne ramy makroekonomiczne;
- N. mając na uwadze, że należy w jak największym stopniu wykorzystać możliwości, jakie modernizacja filara handlowego układu o stowarzyszeniu w sposób jak najbardziej sprzyjający włączeniu oferuje przedsiębiorstwom, zwłaszcza MSP, i obywatelom zarówno w UE, jak i w Chile; mając na uwadze, że w tym względzie można by uczynić więcej, na przykład poprzez rozpowszechnianie dostępnych informacji, które mogą z wielokrotnie korzyści dla stron układu o stowarzyszeniu;
- O. mając na uwadze, że Chile zawarło dwustronne umowy inwestycyjne z 17 państwami członkowskimi UE, których treść nie odzwierciedla najnowszych wydarzeń i najlepszych praktyk w polityce inwestycyjnej i które zostaną zastąpione i przestaną obowiązywać, kiedy układ między Unią a Chile zawierający rozdział dotyczący inwestycji wejdzie w życie;
- P. mając na uwadze, że nieproporcjonalnie rygorystyczne warunki chilijskich przepisów, które unijne statki rybackie muszą spełnić, utrudniają tym statkom korzystanie z infrastruktury portowej w Chile w celu przybicia do brzegu, przeładunku, uzupełnienia paliwa lub pobrania narzędzi połowowych;
- Q. mając na uwadze, że obecna struktura wywozu z Chile różni się drastycznie od europejskiej, gdyż zdecydowanie dominującą pozycję odgrywa w niej wywóz surowców takich jak miedź, owoce i warzywa;
1. formułuje następujące zalecenia dla Rady, Komisji i ESDZ:

Czwartek, 14 września 2017 r.

- a) zadbać o to, aby podczas negocjacji Parlament Europejski otrzymywał bezzwłocznie dokładne i pełne informacje, by móc podjąć decyzję co do tego, czy udzielić zgody na zawarcie zaktualizowanego układu o stowarzyszeniu z Chile, co obejmują również jego filar handlowy; pamiętać o tym, że choć układy o stowarzyszeniu zawierane na podstawie art. 217 TFUE tradycyjnie mają charakter mieszany i obejmują obszary wykraczające poza wspólną politykę handlową, stosownie do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem konieczna jest głęboka refleksja nad sposobem aktualizacji układu o stowarzyszeniu UE–Chile, aby wyodrębnić i zabezpieczyć dziedziny wyłącznych i wspólnych kompetencji w odniesieniu do handlu, a także w pełni przestrzegać podziału kompetencji między UE i jej państwa członkowskie w ciągu całego procesu negocjacji, a także na etapie podpisywania i zawierania układów; zawrzeć zatem dwa odrębne układy, z wyraźnym rozróżnieniem między układem o handlu i inwestycjach, dotyczącym jedynie kwestii podlegających wyłącznym kompetencjom UE, a drugim układem obejmującym zagadnienia, w przypadku których kompetencje są dzielone z państwami członkowskimi;
- b) zauważyć, że zarówno UE, jak i Chile zawarły bardziej nowoczesne, ambitne i kompleksowe umowy o wolnym handlu od momentu wejścia w życie dwustronnego układu o stowarzyszeniu, który nie porusza szeregu kwestii istotnych, by zagwarantować, że przyczynia się on do wspólnego wzrostu, równych szans, godnej pracy i zrównoważonego rozwoju, w tym poszanowania i promowania norm pracowniczych i środowiskowych, dobrostanu zwierząt oraz równości kobiet i mężczyzn z korzyścią dla obywateli po obu stronach;
- c) uznać za ważne i konieczne, aby dążyć do aktualizacji układu o stowarzyszeniu UE–Chile, w szczególności jego części handlowej, w celu uwzględnienia rozwoju gospodarczego i politycznego w ciągu ostatnich 15 lat, w duchu wzajemności, wzajemnych korzyści i równowagi, a także odnotować konsekwentne wspieranie procesu aktualizacji przez WKP UE–Chile oraz fakt, że WKK z zadowoleniem przyjął kroki podjęte na rzecz aktualizacji;
- d) przypomnieć, że globalizacja i polityka handlowa były niedawno przedmiotem ożywionej debaty w Europie i w innych częściach świata z powodu potencjalnie nierównego podziału płynących z niej zysków; uznać, że konieczne jest antycypowanie trendów i ewentualnych konsekwencji oraz zapewnienie bardziej sprzyjającej włączeniu społecznemu dystrybucji korzyści osiągniętych w handlu i odpowiedniej ochrony osobom, które nie odniosły korzyści z tytułu obecnego układu i na kolejnym etapie procesu mogą się znaleźć w niekorzystnej sytuacji; opracować wobec tego działania polityczne, przede wszystkim na szczeblu krajowym, ale i unijnym, w innych dziedzinach, wykraczających poza zapisy samych umów handlowych – od strategii przemysłowych po podatkowe i społeczne;
- e) przypomnieć znaczenie programu wielostronnego oraz podkreślić, że wszelkie negocjacje dwustronne nie mogą osłabiać ambicji osiągnięcia postępów na płaszczyźnie wielostronnej; uznać, że lepsze stosunki dwustronne i współpraca między UE a Chile powinny również ułatwić zacieśnienie współpracy i zwiększenie synergii między stronami na forach wielostronnych i kilkustronnych; w związku z tym wspierać pełny udział Chile w negocjacjach dotyczących umowy WTO w sprawie towarów środowiskowych oraz zmienionego Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych;
- f) uczynić wspólne wartości głównym elementem procesu aktualizacji i kontynuować praktykę włączania klauzuli praw człowieka, tak jak we wszystkich układach o stowarzyszeniu;
- g) zadbać o to, by zaktualizowany układ o stowarzyszeniu gwarantował w całym tekście oraz wyraźnie i jednoznacznie chronił prawo i zdolność stron do przyjmowania i stosowania własnych przepisów i regulacji w interesie publicznym, tak aby realizować uzasadnione cele polityki publicznej, takie jak ochrona i wspieranie praw człowieka, w tym dostęp do wody, zdrowie publiczne, usługi społeczne, edukacja publiczna, bezpieczeństwo, ochrona środowiska, ochrona moralności publicznej, ochrona społeczna i ochrona konsumentów, ochrona prywatności i ochrona danych oraz promowanie i ochrona różnorodności kulturowej; zadbać o to, aby żadne roszczenia inwestorów nie utrudniały realizacji tych celów; podkreślić w związku z tym, że unijne umowy o wolnym handlu nie mają na celu ograniczenia prawnie uzasadnionych interesów Unii, jej państw członkowskich ani podmiotów poniżej szczebla federalnego w zakresie stosowania regulacji w interesie publicznym;
- h) w sprawie negocjacji dotyczących handlu towarami dążyć do ambitnej poprawy dostępu do rynku w poszczególnych pozycjach taryfowych poprzez zniesienie niepotrzebnych barier, w tym również w dostępie do infrastruktury portowej dla statków UE, pamiętając przy tym, że istnieje pewna liczba wrażliwych produktów rolnych, produktów przemysłu wytwórczego i produktów przemysłowych, które należy odpowiednio traktować, na przykład poprzez określenie kontyngentów taryfowych, odpowiednie okresy przejściowe lub w razie konieczności całkowite wyłączenie; uwzględnić przydatną i skuteczną dwustronną klauzulę ochronną umożliwiającą czasowe zawieszenie preferencji, jeżeli w wyniku wejścia w życie zaktualizowanego układu o stowarzyszeniu zwiększenie importu przyniesie lub będzie mogło przynieść poważną szkodę wrażliwym sektorom;

Czwartek, 14 września 2017 r.

- i) uwzględnić w swoich wytycznych negocjacyjnych cel uproszczenia reguł pochodzenia i procedur celnych z myślą o ich dostosowaniu do realiów coraz bardziej złożonych globalnych łańcuchów wartości; zadbać o to, by zaktualizowany układ o stowarzyszeniu zawierał przepisy i środki dotyczące zwalczania nadużyć finansowych, a także zobowiązania do ujednoczenia przepisów i praktyk celnych z myślą o poprawie przejrzystości, skuteczności i pewności prawa oraz zacieśnieniu współpracy między organami celnymi przy jednoczesnym unowocześnieniu i uproszczeniu procedur, co uwzględniono w postanowieniach w umowie WTO o ułatwieniach w handlu oraz zmienionej konwencji z Kioto;
- j) w sprawie handlu usługami uznać, że w obecnym układzie o stowarzyszeniu potencjał sektora usług nie został w pełni wykorzystany oraz że w zaktualizowanym układzie należy poruszyć kwestię niepotrzebnych barier w dostępie do rynku i w odniesieniu do traktowania narodowego; uznać, że zobowiązania należy podejmować na podstawie Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS) oraz że w razie konieczności należy zaktualizować przepisy, aby uwzględnić nowe okoliczności; wyłączyć usługi audiowizualne z negocjacji i zakresu stosowania układu; zadbać o to, aby zaktualizowany układ o stowarzyszeniu wyraźnie stanowił, że strony mogą określać, regulować, świadczyć i wspierać usługi publiczne świadczone w interesie publicznym oraz że rządy w żaden sposób nie będą zobowiązane do prywatyzacji usług, a także że będą mogły świadczyć usługi publiczne świadczone wcześniej przez prywatnych usługodawców oraz ponownie przejąć kontrolę publiczną nad usługami, co do których wcześniej podjęły decyzję o prywatyzacji, a ponadto nie będzie im zabronione rozszerzenie zakresu usług świadczonych przez nie w interesie publicznym, gdyż układ będzie wykluczał wszelkie klauzule, postanowienia lub zobowiązania, które mogłyby ograniczyć niezbędną elastyczność, jeżeli chodzi o ponowne podejmowanie kontroli publicznej nad obecnymi i przyszłymi usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym;
- k) zadbać o to, aby zaktualizowany układ przewidywał niezbędne działania gwarantujące większą przejrzystość regulacji i wzajemne uznawanie, w tym również postanowienia zapewniające bezstronność i przestrzeganie najwyższych standardów ochrony w odniesieniu do wymogów, kwalifikacji i zezwoleń, a w związku z tym – mechanizmy instytucjonalne umożliwiające konsultacje z udziałem różnych zainteresowanych stron, takich jak MŚP i organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
- l) zadbać o to, aby w związku z zobowiązaniami podejmowanymi z myślą o ułatwieniu wjazdu i pobytu osobom fizycznym w celach biznesowych zagraniczni usługodawcy musieli przestrzegać prawa socjalnego i prawa pracy UE i państw członkowskich, jak również obowiązujących układów zbiorowych, jeżeli pracownicy korzystają z zobowiązań wynikających z trybu nr 4;
- m) zadbać o to, aby ambitna współpraca w kwestiach regulacyjnych i harmonizacja norm w dalszym ciągu miały charakter dobrowolny, odbywały się z poszanowaniem autonomii organów regulacyjnych, opierały się na intensywniejszej wymianie informacji i pomocy administracyjnej z myślą o identyfikowaniu zbędnych barier i obciążeń administracyjnych oraz były zgodne z zasadą ostrożności; przypomnieć, że współpraca regulacyjna musi mieć na celu uzyskanie korzyści w zakresie zarządzania globalną gospodarką poprzez większą konwergencję i współpracę w dziedzinie standardów międzynarodowych oraz zagwarantowanie najwyższego poziomu ochrony konsumentów, środowiska oraz praw socjalnych i pracowniczych;
- n) rozważyć możliwość uwzględnienia w zaktualizowanym układzie wyłączenia ostrożnościowego dotyczącego usług finansowych, wzorującego się na wyłączeniu zawartym w kompleksowej umowie gospodarczo-handlowej między UE a Kanadą (CETA), w celu zagwarantowania stronom swobody podejmowania działań politycznych w zakresie regulacji ich sektora finansowego i bankowego w trosce o stabilność i integralność systemu finansowego; uwzględnić środki ochronne i ogólne wyjątki dotyczące przepływów finansowych i płatności, mające zastosowanie wówczas, gdy przepływy finansowe lub płatności mogą poważnie utrudniać sprawne funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej lub powodować poważne trudności dla bilansu płatniczego UE, lub gdy istnieje takie zagrożenie;
- o) wprowadzić klauzule dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych i normy przejrzystości, potwierdzające zobowiązanie stron do wdrożenia międzynarodowych standardów w walce przeciwko oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, w szczególności odpowiednich zaleceń OECD dotyczących erozji bazy podatkowej i przerzucania zysków, a także określające obowiązki w zakresie automatycznej wymiany informacji i ustanowienia publicznych rejestrów własności rzeczywistej dla trustów przedsiębiorstw oraz konkretne przepisy w rozdziałach dotyczących usług finansowych, przepływu kapitału i prowadzenia działalności w celu wyłączenia niewykrzytego planowania podatkowego przez przedsiębiorstwa;
- p) przypomnieć, że korupcja szkodzi prawom człowieka, równości, sprawiedliwości społecznej, handlowi i uczciwej konkurencji oraz spowalnia wzrost gospodarczy; wyraźnie zobowiązać strony – poprzez włączenie specjalnego rozdziału określającego jasne i zdecydowane zobowiązania i środki – do zwalczania korupcji pod każdą postacią oraz do wdrożenia międzynarodowych norm i wielostronnych konwencji antykorupcyjnych;

Czwartek, 14 września 2017 r.

- q) uznać, że silne przepisy dotyczące otwarcia zamówień publicznych, promowanie zasady najkorzystniejszej oferty, która to zasada uwzględnia kryteria społeczne, środowiskowe i innowacyjne, uproszczone procedury i przejrzystość dla oferentów, w tym również rzeczywisty dostęp dla oferentów z innych krajów, to potencjalnie skuteczne narzędzia walki z korupcją i wspierania integralności w administracji publicznej, jednocześnie gwarantujące podatnikom najlepszy stosunek wartości do ceny; zapewnić w zaktualizowanym układzie o stowarzyszeniu łatwiejszy dostęp do rynków zamówień publicznych, w tym również na szczeblu niższym niż centralny, a także ustanowić przejrzyste procedury w oparciu o traktowanie narodowe, bezstronność i uczciwość;
- r) zadbać o to, aby polityka inwestycyjna obejmowała dobre rządy i ułatwienia dla inwestorów, a także ustalić i skodyfikować obowiązki dla inwestorów, poprawiając jednocześnie ochronę inwestycji;
- s) zadbać o to, aby wytyczne negocjacyjne zobowiązywały Komisję do wynegocjowania nowoczesnego rozdziału dotyczącego inwestycji, uwzględniającego najlepsze międzynarodowe praktyki, takie jak ramy polityki inwestycyjnej na rzecz zrównoważonego rozwoju, opracowane przez Konferencję Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD), oraz najnowsze orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem;
- t) poczynić postępy w związku z niezbędną międzynarodową reformą systemu rozstrzygania sporów; zobowiązać wszystkie strony do uprzywilejowanego wszczynania postępowań przed właściwymi sądami i do zastąpienia systemu rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem publicznym systemem sądów ds. inwestycji, obejmującym mechanizm odwoławczy, rygorystyczne przepisy dotyczące konfliktu interesów i dający się egzekwować kodeks postępowania; uznać obowiązki inwestorów i zachować prawo do regulacji, aby osiągnąć uzasadnione cele polityki publicznej, takie jak w dziedzinie zdrowia i dystrybucji wody oraz ochrony socjalnej i ochrony środowiska; dążyć do zapobiegania pieniactwu i zapewnienia wszelkich demokratycznych gwarancji procesowych, takich jak pozbawione dyskryminacji prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości (przy zwróceniu szczególnej uwagi na MSP), niezawisłość sądów, przejrzystość i rozliczalność, przy jednoczesnym dążeniu do ustanowienia wielostronnego trybunału ds. inwestycji;
- u) zadbać o to, aby zaktualizowany układ o stowarzyszeniu zawierał solidny i ambitny rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju, obejmujący wiążące i wykonalne postanowienia podlegające odpowiednim i skutecznym mechanizmom rozstrzygania sporów, które będą przewidywać, oprócz różnych metod egzekwowania prawa, mechanizm oparty na sankcjach, a także umożliwiające partnerom społecznym i społeczeństwu obywatelskiemu odpowiednie uczestnictwo; zwrócić uwagę, że rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju powinien m.in. zawierać zobowiązanie stron do przyjęcia i utrzymania w ich prawie krajowym i regulacjach krajowych zasad zapisanych w najważniejszych konwencjach MOP, a także do skutecznego wdrożenia aktualnych instrumentów MOP, zwłaszcza konwencji o zarządzaniu, programu godnej pracy, konwencji MOP nr 169 w sprawie praw ludów tubylczych, konwencji o równości szans i równym traktowaniu pracowników obu płci, konwencji o pracownikach domowych i konwencji o pracownikach mających obowiązki rodzinne, a także norm pracy dla pracowników migrujących, zasad społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w tym sektorowych wytycznych OECD i wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, a także do wprowadzenia procedury, w ramach której partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie, zgromadzeni w WKK, mogliby zaapelować o podjęcie konsultacji rządowych;
- v) zadbać o to, aby w kontekście postępów osiągniętych przez Chile w ramach dwustronnych negocjacji handlowych z Urugwajem i Kanadą strony uwzględniły specjalny rozdział poświęcony handlowi, równości płci i wzmocnieniu pozycji kobiet, wykraczający poza przestrzeganie i poszanowanie przez strony międzynarodowych praw człowieka oraz norm pracowniczych i socjalnych, a także przewidujący aktywne instrumenty mające na celu poprawę szans kobiet, aby mogły one korzystać z możliwości oferowanych przez układ o stowarzyszeniu; przewidzieć środki mające na celu m.in. poprawę równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz umożliwienie dostępu do usług społecznych i zdrowotnych; zadbać m.in. o to, aby strony zobowiązały się do gromadzenia zdezagregowanych danych umożliwiających dogłębną analizę ex ante i ex post w zakresie wpływu zaktualizowanego układu o stowarzyszeniu na równość płci; zdecydowanie wspierać udział przedsiębiorstw prowadzonych przez kobiety (zwłaszcza mikroprzedsiębiorstw i MSP) w procedurach udzielania zamówień publicznych, a to w oparciu o doświadczenia chilijskiego ministerstwa ds. równości płci, które w 2015 r. ustanowiło program wsparcia na rzecz wzmocnienia roli kobiet przedsiębiorców jako dostawców na rynku zamówień publicznych „Chile Compras”; wspierać umiędzynarodowienie przedsiębiorstw prowadzonych przez kobiety i korzystanie przez kobiety z możliwości oferowanych w ramach trybu nr 4; zadbać o obecność ekspertów w dziedzinie równości płci i przedstawicieli organizacji promujących równość płci w zespołach negocjacyjnych i podczas okresowych dyskusji w ramach WKK na temat wdrażania tego rozdziału;

Czwartek, 14 września 2017 r.

- w) włączyć ponadto kompleksowy rozdział poświęcony mikroprzedsiębiorstwom i MŚP, przewidujący znaczące postępy w kwestii ułatwień handlowych oraz usuwania barier handlowych i zbędnych obciążeń administracyjnych, a także aktywne instrumenty mające na celu zagwarantowanie, że możliwości wynikające z układu będą mogły zostać w wystarczającym stopniu wykorzystane oraz zostaną o nich poinformowane wszystkie najważniejsze i potencjalnie zainteresowane podmioty (np. poprzez utworzenie punktów kompleksowej obsługi i specjalnych stron internetowych oraz publikację przewodników sektorowych zawierających informacje o procedurach i nowych możliwościach w zakresie handlu i inwestycji);
- x) włączyć rozdział poświęcony kwestii energii, który obejmowałby m.in. energię ze źródeł odnawialnych i surowce; zwrócić uwagę na znaczenie wdrożenia wielostronnych porozumień środowiskowych, zwłaszcza porozumienia klimatycznego z Paryża, uwzględnić postanowienia i zobowiązania dotyczące handlu z myślą o uczestnictwie w międzynarodowych instrumentach, negocjacjach oraz wzajemnie uzupełniających się strategiach handlowych i środowiskowych stanowiących odpowiedź na cele realizowane w ramach gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym również zobowiązania w zakresie ekologicznego wzrostu gospodarczego, a także wspierać i w dalszym ciągu promować handel i inwestycje w dziedzinie towarów i usług związanych z przemysłem ekologicznym, energii ze źródeł odnawialnych i technologii przyjaznych dla klimatu;
- y) przyjąć wytyczne negocjacyjne wzmacniające zawarte w obecnym układzie o stowarzyszeniu przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt, a to poprzez ustanowienie skutecznej dwustronnej współpracy w tym zakresie i wprowadzenie warunkowej liberalizacji w przypadku zagrożenia dobrostanu zwierząt przy produkcji określonych wyrobów;
- z) przyjąć wytyczne negocjacyjne określające wymogi w zakresie egzekwowania prawa konkurencji oraz przepisów dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych, jak również uwzględnić zasadę przejrzystości, sprawiedliwości proceduralnej i niedyskryminacji, a także przepisy dotyczące dotacji;
- aa) pamiętać o tym, że w każdej umowie handlowej należy zawrzeć postanowienia dotyczące dobrobytu konsumentów jako jednego z ogólnych celów, a także zadbać o to, aby układ o stowarzyszeniu zobowiązywał strony do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony konsumentów, przestrzegania najwyższych standardów międzynarodowych oraz wypracowania spójnych najlepszych praktyk, zwłaszcza w zakresie ochrony konsumentów w dziedzinie usług finansowych, znakowania produktów i handlu elektronicznego;
- ab) zaakceptować, że wynikiem negocjacji muszą być solidne i wykonalne przepisy dotyczące uznawania i ochrony praw własności intelektualnej pod wszelką postacią, w tym również ambitne przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych wykraczające poza postanowienia zawarte w obecnym układzie o stowarzyszeniu, które powinny jednak służyć za podstawę, a także gwarantujące lepsze warunki dostępu do rynku, wyższy stopień egzekwowalności i możliwość uwzględniania nowych oznaczeń geograficznych; zadbać o to, aby zaktualizowany układ o stowarzyszeniu zawierał rozdział dotyczący przepisów w dziedzinie praw własności intelektualnej, gwarantujący niezbędną elastyczność oraz o to, że przepisy związane z prawem własności intelektualnej nie będą ograniczać dostępu do podstawowych leków po niewygórowanych cenach ani do leczenia w ramach krajowych programów w dziedzinie zdrowia publicznego; zadbać o to, aby rozdział ten wykraczał poza postanowienia umowy dotyczącej handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS);
- ac) zadbać o to, aby strony zagwarantowały maksymalny poziom przejrzystości i uczestnictwa oraz realizację celów negocjacji, a także aby odbywało się to w ramach stałego i należytego przygotowanego dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, co obejmuje zainteresowane podmioty takie jak przedsiębiorstwa i związki zawodowe, a także społeczeństwo obywatelskie, w tym przedstawiciele ludów tubylczych; w związku z tym zadbać o systematyczne zaangażowanie zarówno właściwych organów parlamentarnych, zwłaszcza WKP UE-Chile i WKK, przez cały okres obowiązywania układu o stowarzyszeniu, od negocjacji po wdrożenie i ocenę, a także o wsparcie – na etapie wdrażania – na rzecz utworzenia chilijskiej struktury instytucjonalnej umożliwiającej udział społeczeństwa obywatelskiego, która będzie odzwierciedleniem pluralizmu społeczeństwa tego kraju i będzie przywiązywać szczególną wagę do zamieszkujących go ludów tubylczych; nie osłabiając strategii negocjacyjnej UE, we współpracy z Chile zadbać w tym celu o publikację wszelkich istotnych informacji w sposób jak najbardziej przystępny dla ogółu społeczeństwa, w tym również not faktograficznych przetłumaczonych na język hiszpański jako wspólny język urzędowy;
- ad) uwzględnić apele Parlamentu o udostępnienie ogółowi społeczeństwa mandatów dotyczących negocjacji handlowych oraz opublikować wytyczne negocjacyjne dotyczące aktualizacji układu o stowarzyszeniu natychmiast po ich przyjęciu;
- ae) zadbać o to, aby układ o stowarzyszeniu przewidywał niezbędne mechanizmy gwarantujące jego przestrzeganie w praktyce na etapie wdrażania, w tym również nowoczesny i skuteczny mechanizm rozstrzygania sporów między państwami;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji, ESDZ, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Republiki Chile.